

## דף עו:

עין משפט א.

יו"ד סימן שכד סעיף א

א. אין חיוב בחלה אלא מחמשת מיני דגן<sup>פ</sup>, ואין חייב אלא חמשת רבעים קמח והיא מדה שמחזקת מג' ביצים וחומש ביצה<sup>צ</sup>, וכשממלאים המדה קמח תהיה מחוקה ולא גדושה, ומשקל שיעור חלה הוא תק"כ דרהם מקמח חטים<sup>ק</sup>.

הגה: כלי שמחזיק עשר אצבעות מאגודל של יד על עשר אצבעות ברום שלוש אצבעות ותשיעית אצבע בקירוב, הוא שיעור החלה.

וכן מדה שיש בה ז' אצבעות פחות ב' תשיעיות אצבע על ז' אצבעות פחות ב' תשיעיות אצבע ברום ז' אצבעות פחות ב' תשיעיות אצבע הוא העומר<sup>ר</sup> והוא שיעור חלה.

יו"ד סימן שכד סעיף ג

ג. ד. חמשת רבעים אלו גם המורסן והשאור והסובין שבהם מצטרפים לשיעור חמשת רבעים אם לשן בלא הרקדה, אבל אם ריקד והפריש המורסן מתוכם וחזר אח"כ ועירבן עמו<sup>ש</sup> אינו מצטרף.

פ. ממשנה ריש מסכת חלה, ובמנחות דף ע'.

צ. כמנין חל"ה בגמטריה מ"ג וחומש נרמז בה' של חלה. ש"ך ס"ק ב'.

ק. ונתבאר באו"ח סי' תנ"ו, ועיין בפ"ת אות א' מהצל"ח בפסחים דף קט"ז ע"ב שכתב דהביצים שלנו נתקטנו ואין לברך על שיעור חלה עד שיהיה כפול דהיינו פ"ו ביצים, וכתב הפ"ת דכן נראה דעת הגאון.

ר. דעריסותיכם אמר רחמנא ואין זה דרך עריסה לערב בו מורסן וסובין לאחר שהפרישן מן הקמח. ש"ך ס"ק י"א.

ש. והדבר פשוט שאלו המדות הם מרובעות ולא עגולות. ש"ך ס"ק ד'.